

[Forsvarsministeren]

rieltype det drejede sig om, når man i øvrigt var enige, og når Finansudvalget bevilgede det fornødne beløb. Det har så vist sig i den mellemliggende tid, at der stadig var udviklingsmuligheder i de forskellige missiltyper, og at man har kunnet vurdere det og er kommet til den samme konklusion som i 1986, at Stingermissilet var det rigtige. Men der har været en teknisk udvikling i mellemtiden, og jeg kan trøste dem, der er i tvivl med hensyn til Stingermissilets levetid, med, at der er en god indbygget fremtid i præcis den type, og at det naturligvis også har ligget i den beslutning og den indstilling før beslutningen, som ligger til grund for sagen i dag.

Med hensyn til spørgsmålet om ansvarlighed i øvrigt, er det jo en selvklar ting, at forældede systemer bliver dårligere for hver dag, at vedligeholdelsesproblemerne er tiltagende, og at et nyt system giver en mange gange bedre beskyttelse imod angreb end de systemer, som vi har anvendt til dato. I øvrigt vil der jo gå nogle få år, inden systemet er fuldt indført; man skal også tage dette med i sin betragtning, når man vurderer begrebet ansvarlighed.

Jeg var meget glad for, at hr. Pelle Voigt nævnte spørgsmålet om multinationale enheder, for det er jo en central ting i den kommende styrkestruktur, at vi både med hensyn til udrykningsenhederne og hovedforsvarsstyrkerne, som også for en stor dels vedkommende bygges op som multinationale enheder, befinder os i en situation, hvor vi arbejder i fællesskab med andre lande, og det skal vi også. Fremtiden ligger klart i tegnet af multinationale enheder, og det er jeg glad for. Men i et sådant samarbejde er det jo ikke sådan, at alle landene kan forlade sig på, at man i givet fald kan låne materiellet hos sine venner. Hvad er det for en tankegang? Og desuden må jeg gøre opmærksom på, at i sådan en situation er det jo ikke sådan, at man i løbet af 5 minutters uddannelse kan erhverve det niveau, som man skal have opøvet i det daglige arbejde. Og jeg ser her væk fra hele den materielle sammenhæng i øvrigt i forhold til varslingsystemer osv., som er en integreret del af det.

Derfor kan jeg trøste hr. Pelle Voigt og andre, som måtte være i tvivl. Der er såmænd overordentlig god mening i, at vi erstatter vort aldrende nærluftforsvar med et moderne system, og hr. Pelle Voigt behøver ikke at være i tvivl om værdien af dette.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg vil bare sige til forsvarsministeren, at jeg mente, at fordelene ved multinationale styrker, som skal lave fredsbevarende operationer i indenrigsregi eller inden for CSCE, kunne være, at de ikke alle behøver at være udrustet med alt, men at forskellige dele af disse styrker kan komme med forskellige bidrag. Det ville jo være en vanvittig tanke, at det danske forsvar skulle være udstyret med alt, hvad der findes inden for NATO. Skulle vi have hangarskibe og B 52-fly osv. osv.? Det er der da ingen der nogen sinde har drømt om.

I det øjeblik, man begynder at anvende egentlige multinationale styrker i fredsbevarende operationer, som vi kender det forskellige steder fra, er der da intet som helst til hinder for, at forskellige enheder fra forskellige lande kan støtte og supplere hinanden; det kan jeg ikke se noget besynderligt i. Det ville være helt naturligt også af økonomiske grunde, at man indrettede sig på den måde, og jeg tror, at forsvarsministeren må kunne indse, at det vil være den eneste fornuftige måde at organisere det på. Hvis man kommer til et sammenskudsgilde, tager man jo heller ikke alle sammen leverpostej med.

(Kort bemærkning).

Helen Jørgensen (S):

Bare et par korte bemærkninger til hr. Pelle Voigt. Det skal jo også lige frem, at vi faktisk allerede har sparet på forsvaret, i alt 650 mio. kr., som er lagt i en kasse, hvorpå der står Østhjælp.

Og så foregriber hr. Pelle Voigt ellers begivenhedernes gang. Der skal jo forhandles forsvarsforlig til næste år, og vi har bestilt en analyse af, hvordan det danske forsvar kan indrettes fornuftigt i fremtiden.

Det forekommer mig, at hr. Pelle Voigt sagde noget om, at man skal skære ned på materiellet. Vi er da ikke sikre på, at det er dér, man kan finde en eventuel besparelse; det kunne faktisk godt være, at det var mere fornuftigt at indkøbe noget ordentligt materiel og spare på personellet. Men det kan vi altså ikke svare på endnu.

Så vil jeg godt lige sige én ting til: Det, der overbeviste mig personlig om, at vi skulle ind-